

Dekliški dnevi na Betnavi

Slabe pol ure hoda iz Maribora na južno stran leži prostorno graščinsko poslopje Betnava, last lavantinske škofije. Grad obdajajo krog in krog njive in travniki, le pred pročeljem se razprostira obširen park, ki ima to zanimivost, da ga od vseh strani obkroža z vodo napolnjen prekop.

Ta betnavska graščina in njen park sta postala v zadnjih letih zelo znana. Morda ne toliko najširši javnosti, pač pa tisočem slovenskih deklet, ki se tu zbirajo.

Kako je prišlo do tega in kaj privablja dekleta na Betnavo? Naj to na kratko razložimo.

Sedanji lavantinski Nadpastir, škof dr. Ivan Tomazič, ki dobro pozna duhovne potrebe svoje škofije, je pred leti poslal nekaj izobrazjenih deklet na Holandsko, da se tam usposobijo za »katehistinje«, to se pravi, za apostolsko delovanje med dekleti. Ko so se te katehistinje vrnile v Maribor, jim je Nadpastir odprl vrata betnavske graščine ter jim z velikimi žrtvami omogočil, da so tukaj, pod njegovim vodstvom, ustvarile nekakšno ognjišče apostolata za naša slovenska dekleta.

Katehistinje prirejajo na Betnavi številne tečaje, na katerih navajajo dekleta iz vseh slojev za apostolsko življenje in delo med svetom. To se pravi, navajajo jih k življenju samozatajevanja, zvestega izpolnjevanja stanskih dolžnosti in dejavne ljubezni do bližnjega, pa tudi, da vsaka po svojih močeh pridobiva še druge za takšno življenje. Večkrat na leto se vršijo na Betnavi zaprte duhovne vaje za dekleta iz mest in dežele. Katehistinje vneto sodelujejo pri duhovni obnovi deklet v okviru Dekliških krožkov in v ta namen hodijo tudi ven na deželo. Enkrat na leto pa prirede velika skupna dekliška zborovanja na Betnavi. Ta versko-obnovitvena zborovanja imajo svoje posebno ime »Dekliški dnevi«. Obsegajo pester spored, ki jim je vsem le en cilj: navdušiti dekliška srca za lepoto in srečo življenja po božji volji in jih po možnosti usposobiti, da ponesejo tako ožarjeno sonce svoje čiste mladosti tudi v svoje domove, k svojim staršem, bratom in sestram.

Ti Dekliški dnevi so po dosedanjih izkušnjah dnevi resničnega veselja in duhovnega

Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede ter trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

prerojenja za dekleta. Nestrpno jih radi tega pričakujejo, da se v tisočih zberejo krog svojega Nadpastirja in v njegovi navzočnosti potrdijo svojo zvestobo Bogu in domovini.

Letošnji Dekliški dnevi se vrše 29. in 30. junija. Krščanski starši, ne branite svojim hčera

ram udeležbe pri teh dnevih. V težkih časih, v katerih živimo, leži naš up na naši mladini. Slovenska dekleta bodo jutri slovenske gospodinje, slovenske matere in vzgojiteljice bodočega rodu. Z molitvijo in razumevanjem jim pomagajmo, da bodo postale zares vredne naslednice naših vernih slovenskih žena in mater. Dekleta, Bog vas sprejmi na Betnavi in blagoslovi vaše delo!

Novice iz domačih krajev

Smrtna žrtev božjasti. Na Janici pri Sv. Danijelu na Koroškem so imeli pri Pernatu pokrivača, ki je pokrival streho z lesenimi deščicami. Deščice so namakali v vodi v nabiralniku. 17 letni Lovro Drug je šel po deščice v nabiralnik, a ga ni bilo več nazaj. Ko so ga šli iskat, so ga našli mrtvega na dnu nabiralnika. Fant je bil že dalje časa božjasten in je utonil, ker ga je vrglo v vodo in ni bilo nikogar, da bi ga pravočasno rešil.

Raznašalec kruha smrtno povozil staro ženico. V Mariboru v bližini mestne oskrbnice v Strossmayerjevi ulici se je zgodila dne 19. junija prometna nesreča, koje žrtev je postala 76 letna posestnica Marija Perkičeva iz Kacijanarjeve ulice. Perkičeva se je podala na trg, da bi nakupila razna živila. Po opravljeni na trgu se je vračala proti domu mimo oskrbnice kar po cesti. Nenadoma ji je privozil nasproti na kolesu mlad raznašalec kruha Oskar Smigoc. Podrl je ženico na tla tako močno, da jo je obilila kri in je obležala nezavestna. Na pomoč pozvani reševalci so prepeljali povozeno v bolnišnico, kjer je pa kmalu po prevozu umrla.

Padel s češnje 6 m globoko. V Mariboru na vrtu Koroščeve ulice 39 je obiral češnje 18 letni Franc Šiblak. Nenadoma se mu je utrgala pod nogami veja in je padel 6 m globoko. Nesreča je hotela, da je priletel pri padcu naravnost na obraz, katerega si je strahovito poškodoval in povrh si je še zlomil levo roko nad komolcem. Hudo poškodovani je bil od reševalcev koj prepeljan v bolnišnico.

Nesreča pri prevozu svinj. Sredi minulega tedna so pregledali v Mariboru za Nemčijo določeni prevoz svinj in ugotovili, da je poginilo med vožnjo od vročine in žeje 30 prašičev.

Zidarski strežaj ponesrečil. V Mariboru je padel na neki stavbi 18 letni zidarski strežaj Maks Širc v globino. Pri padcu se je hudo poškodoval na glavi.

Prometna nesreča. Mehanik Jožef Steker je zapeljal ne daleč od Turnišča pri Ptujju z motornim kolesom v kup gramoza in se pre-

vrnil. Steker se je hudo poškodoval na obeh nogah. Njegova sopotnica Terezija Rošker je obležala nezavestna s hudimi notranjimi poškodbami. Poškodovanca so prepeljali v ptujsko bolnišnico.

Usodno trčenje avtomobila in motornega kolesa. Na Pečici nad Poljčanami sta trčila osebni avtomobil nekega mariborskega avtomehnika in motorno kolo, katerega je vodil šofer Martin Jagodič iz Kostrivnice pri Rogiški Slatini, zadaj za njim pa je sedel njegov polbrat Alojzij Kit, kovaški pomočnik. Jagodiča je pognal sunek s kolesa in se je le laže poškodoval, Kita pa je vrglo na zaščitno steklo avtomobila. Dobil je tako hude notranje poškodbe, da so ga prepeljali v bolnišnico v Maribor v globoki nezavesti in je tam kaj tudi umrl.

Motociklist zakrivil nesrečo. Na cesti v Liscach pri Celju je podrl neki motociklist 59 letnega upokojenega davčnega oficijala Alojzija Tevža iz Lise, ki si je zlomil pri padcu desno nogo. Tevža so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Dva hudo ponesrečena delavca. 27 letni delavec v železarni v Štorah, doma iz Laške vasi pri Teharjih, je padel pod voz. Kolo je šlo čez njega, mu zlomilo roko in nogo, dobil pa je tudi hude notranje poškodbe. Oddali so ga v celjsko bolnišnico. — V kamnolomu gg. Mazeja in Mlakarja v Šoštanjju pri Velenju se je primerila v sredo huda nesreča, katere žrtev je postal 30 letni delavec Anton Auberšek iz St. Janža na Vinski gori pri Velenju. Auberšek je usodnega dne delal v kamnolomu, kjer se je usulo na njega kamenje, pri čemer mu je neki oster kamen odskal prste na desni roki. Ponesrečenca so takoj prepeljali v slovenjgraško bolnišnico.

Drag konj se ubil. V Laškem je podivjal 8000 din vreden konj gostilničarja Henke. Konj se je zaletel v vogel Drolčeve gostilne, si razbil glavo in poginil.

Železniškega kurjača zadela smrtna nesreča. Dne 19. junija se je zgodila v Trbovljah na premogovnem kolodvoru smrtna nesreča. V Trbovljah se je ustavil vlak v premogov-

Vrata so se odprla. Vstopili so Karanzin in dva konjenika s puškami v rokah.

Obsojenci so vstali. Prepričani so bili, da jih bodo takoj ustrelili.

Karanzin se je obrnil k Alekseju in mu ukazovaje rekel:

»Aleksej Andrejev, sledi mi, ker si prost!«

Obsojenci so se spogledali.

»Prost?!« so vsi trije zašepetali.

Prepričani so bili, da je vse skupaj zvijača. Karanzin jih bo drugega za drugim izvabil iz zapora in zunaj jih bodo postrelili ko stekle pse.

Aleksej se je obrnil h Karanzinu in mu rekel:

»Potrpi! Če že prvi moram iti, dovoli, da objamem svojega sina.«

»Nimaš prav, če misliš, da boš moral umreti!« je odvrnil Karanzin.

Aleksej se ni zmenil za njegove besede. Fedorja je objel in mu rekel:

»Sin, bodi pogumen! Tebe bodo gotovo zadnjega ustrelili!«

»Z Bogom, oče! Ne boj se zame!« je odvrnil sin s precej odločnim glasom.

»Hitro! Hitro!« je silil Karanzin.

Aleksej je še stopil k Petru in je poljubil mladencičeva blede lica. Potem je stopil pred Karanzina in mirno dejal:

»Pripravljen sem!«

»Pojdi!«

Starec se je pobožno prekrižal in stopil proti vratom.

V temni sobi, kamor je prišel, je naredil nekaj korakov, potem pa se je ustavil in čakal, da ga ustrelijo s samokresom ali pobijejo s puškinimi kopiti, da bi napravili manj ropota. Medtem pa ga je nekdo prijel za roko in potegnil za seboj. To je bil Karanzin, ki mu je rekel:

»Ne boj se, rešen si smrti!«

Šel je za Karanzinom. Kmalu so se odprla zunanja vrata.

»Prost si!« je spet dejal Karanzin.

Pri tem ga je porinil na prosto in za njim zaprl vrata.

Aleksej je dvignil oči proti nebu. Na nebu so sijale zvezde, molčeči gledalci človeških žaloiger. Starec je pomišljal, ali bi šel dalje. Domišljal si je, da so proti njemu naperjene puške in kakor hitro naredi korak, bodo jeknili strelji in on se bo zadet zgrudil. Noč je bila svetla in tiha. Stal je in se oziral okrog sebe. Dasi je še tako napejal oči, ni opazil ničesar, kar bi pričalo o kaki zvijači. Ali je torej v resnici prost? Premaknil se je in naredil dva koraka, potem spet dva. Še vedno vse tiho. Naglo jo je ubral proti domu.

Spotoma je videl ognje, ki so goreli okrog vasi. Rdeči

čini drugače niti njenege imena ne upajo izgovarjati. Pojavila se je namreč nenadno v krajih, kjer je doslej še nikoli niso videli, in vlada je pozvala vse gozdovnike in Indijance, naj se spravijo na temeljit lov na to nevarno žival. Razpisala je celo nagrade. Toda domačini ne verjamejo prav, da bo uspelo kačo na ta način obvladati.

Deč, oče in vnuk — žrtve vojne. Francoski listi poročajo o mladem letalcu Jeanu Garnieru, ki ga je zadela nemška krogla neposredno po tem, ko je zbil eno izmed osmih nemških letal, ki so ga bila obkrožila. Oče tega letalca je bil ubit na fronti leta 1914., deda pa so Nemci ustrelili istega leta kot talca. Mladi letalec je tedaj predstavnik rodibi-